

חדרי

חובה לראות

תל-אביב: פלה הכובש, אינור וויטה, בנול המילחמה היא, שדות החיים האדומים, אשה תחת השפעה, קפה בנדר, חשד, ירושלים: קפה בנדר.

תל-אביב:

אשה תחת השפעה (אלנבי, ארצות-הברית) — אשה על הגבול שבין השפיות לשיגעון, ורק האהבה יכולה לגאול אותה. מסרטי המופלאים של ג'ון קאסאבס. מישחק

דמויותיו כך שכל רגע הוא בידור, שני גות, רומנטיקה ועוקץ. הצוות המיקצור עי לא מפגר אחריו: ג'יימילי קרטיס מתגלה כקומיקאית אירוטית. מייקל פאלין כגמגמן תמים וקווין קליין כמי אהב המפסידן.
*** נשים נשים (לב, סוצ'גום בירושלים, ספרד) — קומדיה מטורפת על אוסף נשים על סף התקפת-עצבים, כגלל הגברים הכושלים שבחיייהן, הכי מאי פדרו אלמודובר מבקש להיות התי שובה הספרדית לכילי וילדר וכרמן מאורה היא האלטרנטיבה שלו לשיירלי מקליין של פעם.
*** פלה הכובש (מוס'און, דר פרק) — עובראדמה שוודי וכנו נמי

סרטי קולנוע בטלוויזיה

- *** ברונקו בילי (יום רביעי, 22 במרס, 22.05) — קלינט איסטווד בסאטירה עצמית, כמוכר-נעליים-לשעבר המנסה, בלי הצלחה, לזכות בתהילה כאקדוחן וירטואוז בקירקס. חסידי הטוב, הרע והמכוער בוודאי יתאכזבו מן הלעג של הכוכב-בימאי לרמות שפירסמה אותו.
*** מיבצע חץ מקשת (יום שישי, 24 במרס, 22.30) — צנחנים של בנות-הברית נשלחים לפוצץ את בסיסי הטילים הגרמניים ב-מילחמת-העולם השניה. מייקל אנדרסון מביים צוות עמוס כוכבים ובראשם ג'ורג' פפארד, סופיה לורן, טום קורטני וג'ון מילס בסרט-מילחמה מסורתי משנת 1965.
*** המירדף (יום רביעי, 29 במרס, 22.05) — מערבון פסיכולוגי (1971) של רוברט מאלין ואלן פאקולה, על אשה לבנה שנחטפה על-ידי אינדיאנים, נאלצה להינשא לאחד מהם, ומוחזרת לבני עמה אחרי שנים. ביבי אנדרסון וגרגורי פק בתפקידים הראשיים.

יחיד במינו וגרדי בעוצמתו של ג'ינה רולנדס בתפקיד הראשי.
*** אינמרוויטה (לב, איט'ליה) — פדריקו פליני מסביר לי צוות-טלוויזיה יפאני מה זה קולנוע, מפליג כוכרונות ומפגיש את מרצלו מאסטרויאני עם אניטה אקברג אחרי 30 שנה בסרט חם ומופלא. מומלץ ביותר.
*** דג ושמו נדרה (פיילת, תל-אביב, סוצ'גום בירושלים, בריטניה) — אה לעצמה כייצור ללמד את תלמידיה לא רק מוסיקה כי אם גם דרר-חיים.

עדנה פיינר

בחר לך את ה"אוסקר" שלך

"העולם הזה" מגיש את הרשימה המלאה של המועמדים למסר ה"אוסקר" בקטגוריות העיקריות. מוצע לקוראים לדרג לעצמם את ה"אוסקר" שלהם, ולהשוות לתוצאות הסופיות שיתפרסמו ביום חלוקת ה"אוסקר" ב-29 במרס.

הסרטים:

ריבר פניקס — מנסה על ריק דין סטוקרדל — נשואה למאפיה

שחקנית מישונה:

ג'ואן קוואק — נערה עובדת ג'ינה רייזיס — תייר מזדמן פראנסיס מקדורמאנר — סי

הסרט הזר:

סיטיפי בוערת מישל פיינר — יחסים מסוכנים סיגורני וויבר — נערה עובדת

בימאי:

צ'ארלס קרייטון — דג ושמו ונדה בארי לורינסון — איש הגנעם מייק ניקולס — נערה עובדת אלן פארקר — מיטיסיפי בוערת מרטין סקורסזה — הפיתוי ה

צילום:

אחרון של ישו סיטר ביזו — מיטיסיפי בוערת קנרד הול — מקילה סאוריז ג'ון סיל — איש הגנעם סוזן ניקוויסט — הקלות הבכ

תיוסבלת של הקיום:

דין קנרזי — מי הפליל את רוג'ר רביט? חסריני:

ביג — נר רז ואני שפילברג מעריצה צמדדה — רון שלסון דג ושמו נדרה — ג'ון קליז איש הגנעם — רונאלד באס ר ברי מורו מנרסה על ריק — נעמי פונר

שחקן:

ג'ון הקמן — מיטיסיפי בוערת תום האנקס — בני דאפטין הפמן — איש הגנעם אדוארד גיימס אולמוס — ל

סניור באהבה מאכס מן סידוב — פלה הכר בש

שחקנית:

גלן קלוז — יחסים מסוכנים ג'ודי פוסטר — הנאשמים מלאני גריסית — נערה עובדת מריל סטרייס — זעקה באפלה סיגורני וויבר — נורילות בער

שחקן מישונה:

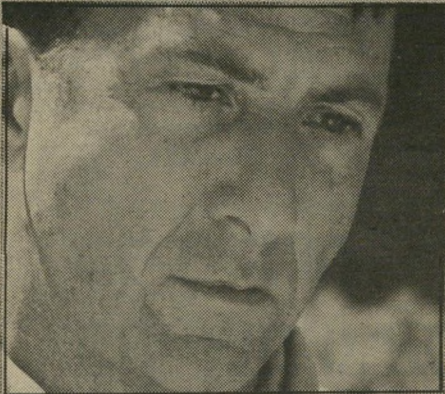
אלק גינס — דורים הקסמו קווין קליין — דג ושמו ונדה מארטיץ לנדאו — מאקר

מוסר יחסי

ארבע הרפתקאות של רנט ומיראבל (לב, תל-אביב, צרפת) — אריק רוזמר הוא פנומן. האינטלקטואל האמיתי של הגל החדש ב-צרפת, גם לדברי עמיתיו. הוא מתרענן ככל שהוא מתבגר. מותר על כל יומרה ושפה מתנשאת, ומצ" לית, בשפה משטתה ובלי שום קישוטים מיותרים, לחדור אל החוויות של החדר הצעיר ביותר, מי שהיו יכולים להיות נכדיו.

סרט זה, שהוא כבן שנתיים, מחולק לארבעה פרקים, שבהם מעמת רוזמר את מוטיביו-העולם של בת-כפר לאלה של נערה עירונית. בפרק הראשון, המתרחש בכפר, הוא מניח את היסודות, כשהי שתיים נפגשות בראשונה ומצינות את התייחסותן השונה לחיים ולטבע. בחלק השני מגיעה בת הכפר העירה, ונתקלת בראשונה בזריות הכרך, בדמות מלצר עצבני וחשדן, המאמין כי הלקוחות נועדו אך ורק כדי לרדת לחיייו. בחלק השלישי, עומדת ב-מיתכן מערכת-המסור שלה, כאשר חברתה, שעי" מה היא מתגוררת, מספרת כיצד ראתה ננבת בח-נות כל-בו, וכיצד עזרה לה להינצל מאנטי-הביטחון שכמעט לכזו אותה. ובחלק האחרון לומדת בת-הכפר פרק בהתנשאות היומרת של המוטחים

נכות הרגש

איש הגשם (שחק, תל-אביב, ארצות-הברית) — להיטיה-חורף האמריקאי האחרון, ה-מרשים בגלל הופעתו של דאסטין הופמן בתפקיד הראשי. כאוטיסיס, שירש שלושה מיליון דולר ונח-טף על-ידי אחיו הצעיר, המבקש את חלקו בירושה, מציג הופמן מישחק מדויק וקפדני להפליא, שאינו סוטה לרגע מן הנבולות המוגדרים שקבע לעצמו. הופמן תפס למעשה את מהות האוטיסיס, בכך שיצר דמות העוסקה עד כדי קיצוניות אלה תוך בעצמה, ואין דבר בעולם היכול לחדור את תוך התחום הנעול הזה. הוא אטום לפני כל רגש של שימחה או פחד, חלודה או ציפיה. כל מה שהוא מבקש זה לשמור על שיגרה שעליה הוא חוזר בשקדנות ניצחית, כי השיגרה הזאת מסרה עליו הרגש-הביטחון של מציאות המוכרת לו.

הגשם קרוז, מולו, מתקשה יותר, ולוא רק משום שהתפקיד שהוא מגלם פחות מוגדר ויותר סתמי. ברנש בעל אמות-מסור מפוקפקות, משחו שבין נער-שעשועים לחרפתקן, זועם על אביו שלא העניק לו די אהבה ומנסה לחיות במסלול המהיר של החיים, אבל חסר את האמצעים ואת הכישרון כדי להישרד שם.

דאסטין הופמן — היזכה באוסקר?

שני האחים חוצים את היבשת האמריקאית במ-כונית, ותוך כדי כך נוצרת ביניהם התקרבות חדר-נתי, כאשר קרוז עושה את כיברת הדרך הגדולה המפרידה ביניהם, אבל הופמן, בתנועה אחת קטנה מן הסצנה האחרונה, כאשר הוא מטען לרגע את מיצחו על מצח האח, נוגב ממנו את ההצגה כולה. הבימאי באדי לוינסון משמש כאן כשוטר-תנ" עה המוביל את השניים, ועיקר תרומתו שאינו מת-פתה לגלוש אל רגשות מיותרות, או לניחותים פסיי כולוגיים עקרים. מישחקם המצויין מסייע בידו.

הצהובים האדימו

שדות החיטה האדומים (גרדון, תל-אביב, סין) — זהו הסרט הראשון מסין העמי" מית המוצג בישראל. מבוא מבטיח ומפתה להמשך, שצריך לקוות כי יבוא. יש בו חיוניות רבה, עוצמה חזותית בלתי-דגילה ורגעים מוטיים יפים, ודב האהב, שהוענק לו אשתקד בברלין, מוצדק בהחלט. הסרט מתחלק לשלוש חטיבות המובילות אותו בהדרגה מן ההומור המולקוריסטי אל טראגדיית האימים. קץ של מספר, בעזרתו נשמר מרחק מסו" יים בין הצופה לעלילה, מציג סיפור כפרי על נערה שהוריה העניים מוכרים אותה ליינן מזדקן חולה צרעת, שאותו אין רואים כלל על הבד.

בחלק הראשון, ערוך בקצב ומבויים כמעט כמו מחול, מובילים סבלים את אפיריונה של הנערה אל בית החתן, תוך טלטלות נמרצות ומיזמורים רמים, שבהם מובעת התרועמות מן העיסקה שעשו הורי הנערה.

החלק השני מתחיל אחרי ליל-הכלולות, שבו מוצא הבעל את מותו באורח מיסתורי. האלמנה הסריה יורשת את היקב ונוגשת במרץ לשיקומו, תוך התגברות על מכשלות שונות, בסצינות המזכי" רות לעיתים את הקולנוע הסובייטי המוקדם.

הבעל מת בלילה-הכלולות

בחלק האחרון משתנה הטון לחלוטין. היפאנים מולשים לסין, והכיבוש מותאר בצבעים מחרידים וחסדי-פשרות, כאשר הצבע האדום, השולט בכד כבר מן הסצינות הראשונות, הולך ומתפשט, עד שהכל טובל בים של דם. האימה והאכזריות תופ" סים את מקום המרץ וההומור.

חזותית, הסרט הוא חזוייה, הן בצביעוניות והן בשימוש שהוא עושה במסך הרחב. ואילו הסיפור, צורת הצגתו וגייוני השחקנים, מוכיחים שוב ושוב עד כמה משותפת ובינלאומית היא שפת הקולנוע.